

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

2. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Coccino Decano in causa
Hispalensi Sponsalium. Veneris 6. Martii 1637.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

quem allegat ff. de legat. 1. & consentit Abbas in c. ex part. 27. in primo notabili. num. 2. de privileg. ubi quod clericatus probatur iuramento, Carolus de Grass. de effectibus Clericatus effectum primo, num. 258. Claudius Turtius alleg. 19. n. 1. & quando est locus præstationi iuramenti adendum est index Ecclesiasticus, & non procurator Cæsaris, cum sit Laicus, Bertacchin. in tract. de gabell. in 7. quæ colum. 5. versic. nec præerea. Roland. conf. 71. n. 25. lib. 4. Carolus de Grass. de effectibus Clericatus effectum primo n. 1268. & effectum 3. n. 258.

Quoad bona inseparabilia præter alia remedia à iure, & à Sede Apostolica permittit placuit Dominis sequi Azorium institum. moral. dista part. 2. lib. 9. cap. 11. in 5. privilegio. Qui dicit in multis locis vlti receptum esse, vt Ecclesiasticis soluentibus gabellam intra annum ad exitum, & finem anni reficiatur damnum pecuniaria compensatione; ita tamen vt conceat consensus Clerici, & præcedat beneplacitum eiusdem Sedis Apostolicæ, & si oriatur aliqua controuersia super isto de falcio terminetur iuramento Ecclesiasticorum, vt in istis terminis dicit Ferrerius de gabellis. n. 174. quod iuramentum debet pariter præstari coram iudice Ecclesiastico per superius deducta.

Et ita conclusum vtraque parte informante.

DECISIO II.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. Cocchino
Decano.

In causa Hispalen. Sponsalium.

Veneris 6. Marij 1637.

§. 1. **F**ranciscus Antonius contraxit sponsalia, cum Barbara eius consanguinea, in secundo gradu, sub conditione, si Papa dispensauerit, vt constat ex testibus in causa examinatis. Quare dubitauit, an ex talibus sponsalibus, Franciscus possit cogi contrahere, cum fuerit obtenta à Sanctissimo Domino Nostro dispensatio. Et quia pro vtraque parte adfuerunt Doctores, quorum multi loquuntur de matrimonio ante Concilium Tridentinum, quod solo consensu contrahebatur, absque præsentia Parochij, & duorum testium, & dubitant dicti Doctores, An illud valeat sub illa conditione, si Papa dispensauerit; ita vt non requiratur nouus consensus, & alij tenent affirmatiuam, alij negatiuam, sunt tamen in eo concordēs, quod matrimonium contractum per verba de presenti, si non valet vt matrimonium, puta ex defectu ætatis, iuris interpretatione resoluitur in sponsalia, quamuis ex conceptis verbis matrimonium censendum foret. cap. unico §. 1. de desponsat. impub. in 6. & idem probatur in capit. à nobis secundum Præpositum; ubi n. 3. & in cap. arrestationes, & in cap. fin. eod. tit. & quamuis in alijs contractibus hæc conclusio posset habere aliquam difficultatem, tamen secus est in matrimonio; quia sub contractu matrimonij etiam sponsalium conuentio comprehenditur, latè Couar. in epitome de sponsal. part. 1. cap. 1. per tot. ubi ita concludit, & part. 2. cap. 3. num. 7. Propterea nos videbimus, an vera sit opinio, quod matrimonium ante Concilium Tridentinum post dispensationem sustinebatur absque alio consensu, nam sustinebuntur etiam sponsalia, si verò non sustinebatur, nec etiam sponsalia hodie sustinebuntur absque nouo consensu. Et ista æquiparatio inter matrimonium & sponsalia non est noua, sed elicitæ ex DD. vt patet ex Innocent. in cap. super eo 5. in princ. de condit. apposit. inquit enim si quis contraxit matrimonium sub conditione si Papa dispensauerit, quidam credunt valere, subdit tamen, quod alij dicunt, non tenere sponsalia, ex quo requirebatur dispensatio, Alexand. de

Neuo ibi. n. 3. Et sic apparet DD. eandem rationem considerare in matrimonio, & in sponsalibus, idem sentit Sanchez de matrim. lib. 5. disp. 5. num. 1. & hanc sententiam, ubi querens, an valeant sponsalia inter contractos contracta cum conditione, si Papa dispensauerit allegat sine distinctione DD. loquentes de matrimonio ante Concilium Trid.

2. Hoc prænotato, quod ista sponsalia valeant, sequitur dispensatione absque alio consensu tenet Butr. in dicto cap. super eo. num. 8. de condit. apposit. Mouetur, quia hoc commercium non est prohibitum, sed solum inis contractus confertur in conditionem euentus possibilis, & ideo valet, allegat notata in cap. nisi cum vltim. de renunciat. ubi Innocent. dicit, quod electio nulliter facta ex defectu personæ inhabilis, ratificatur si postea superueniat dispensatio. DD. plenus in cap. monitus, de elect. & idem Butr. in c. at si Clerici, §. 1. de iudic. & in cap. in causis de elect. dicit, quod talis actus respectu potentie disponendi habet aliquid esse à sui principio, & hoc dictum sequitur Gaspar. de Calderin. & dicit Præpositus in d. cap. super eo. num. 5. circa medium, & sic tenet opinio Domini Antonij, referens rationes huius partis, licet ipse postea relinquat cogitandum, quod hæc opinio potest sustineri per textum in simili, in l. rem meam §. 1. ff. de verbor. oblig. ubi licet quis non possit rem suam stipulari pure, nemo rem §. 2. ff. eod. tit. tamen si stipulatur sub conditione, & tempore venientis conditionis non reperitur sua, cum esset impedimentum sublatum, valebit stipulatio, ergo si per dispensationem cesset impedimentum, valebit matrimonium, & subdit, quod facit l. 4. in l. fin. de opere publica. Nam opus publicum sine permisso Principis est prohibitum fieri à priuato, & tamen si mandat priuatus fieri opus, Principe postea annuente valebit. Multa alia exempla deducit Pontius de Leon. de matrim. lib. 3. cap. 15. n. 4. videlicet textus in l. quidam relegatus, ff. de rebus dubijs, ubi legatum relictum à testatore in hunc modum: si aliquis ex meis hæredibus, vel amicis restitutionem mihi impetrauerit, & ante decessero, quam ei gratias egerim, volo eidem dari centum; impetravit vnus ex eis restitutionem prædictam, & antequam sciret testator, ille decessit, respondit T. C. legatum deberi, & tamen relictum dependebat à conditione, quæ erat in voluntate Principis. Et prædicta comprobantur. Primo, quia valet institutio filij spurij sub ea conditione, si Princeps legitimauerit, vt per DD. in l. Gallus, §. vt institutus, ff. de liber. & posthum. latè Couar. in epitome de sponsalibus part. 2. c. 8. §. 2. num. 17. & est textus in l. in tempore 61. in princ. ubi Angel. de Persio, ff. de hereditate in fi. ubi de benignitate magis quam de rigore iuris potest legari incapaci, vel potest institui, cum capax erit, & tamen potest esse incapaci, quæ pendet à sola voluntate Principis, provt est casus noster. Comprobantur etiam secundo, quia quando inter duos de aliquo beneficio lis est, licet illis inter se pacisci, & promittere pensionem, si Papa dispensauerit, quod sine illa conditione illicitum esset. Tertiò comprobantur, quia si quis contrahat cum infideli sub conditione, si conuertatur ad fidem, validus erit contractus, vt habetur in l. 4. Partiar. tit. 4. & docent Soto, & alij, vt notat Pontius loco præcitato.

3. Et hanc sententiã ponderando prædictas rationes, tenent vltra Butr. Calderin. & Pont. quamplures alij DD. quos allegat Sanchez de matrim. lib. 5. disp. 5. num. 4. licet Angel. in verb. matrimonium tertio, impedim. 5. n. 4. Dec. in l. ea, quæ ratione 14. ff. de regul. iur. Zacharias ad Abbatem in c. super eo, in verb. dispensauerit, de condit. apposit. Viuius commun. opin. p. 2. opin. 487. n. 2. & in contrarium, sub nomine Gabrielis allegatus à Sanchez. Et quod hæc opinio de consuetudine seruetur dicit Boët. decis. 263. n. 26. Couar. in Epitome de sponsal. 2. part.

2. part. cap. 3. num. 8. Nauarr. lib. 4. tit. de sponsal. consil. 25. num. 2. *versus tertius casus in prima editione, quoad est in secunda editione consil. 5. num. 3. de consanguinit. Clar. recept. sent. lib. 5. verb. incestus, vers. sed quid. Tabien. in verb. sponsalia, quest. 8. num. 9. Armil. num. 11. & ex Theolog. Adrianus Sextus in 4. sententiarum de Sacramen. matrim. quest. 3. dub. 10. Filiarch. in summ. paru. de offic. Sacerd. de sponsalib. Veractuz append. ad specul. coning. super articulo. 19. de condit. Petr. de Ledesin. de marr. quest. 47. art. 5. dub. 2. conclusio 3. Ludouicus Lopez 2. part. instruct. Sacerd. cap. 42. de matrim. Angles floribus prima parte quest. 2. de matrimon. conditio. articulo. vnt. dub. 3. Bartholom. de Ledesina de matrim. dub. 25. & in hanc sententiam videtur inclinare Iason. in l. apud Iulianum, alias incipit Aphricanus §. constar. num. 11. ff. de legat. primo, & nouissime illum sequitur Petr. de Ochagaui de Sacram. tract. de Sacram. matrim. pari. 19. num. 7.*

4. His tamen non obstantibus DD. censuerunt sponsalia fuisse nulla stante dicto impedimento consanguinitatis inter contrahentes, etiam quod fuerint contracta sub conditione, si Papa dispensauerit, nec posse suffragari dispensationem obtentam, cum post illam, & illius executionem non interueniret nouus consensus, & ratio est, quia ius perpetuo prohibet dicta sponsalia, & propterea, nec sub conditione contrahi poterunt, *inter stipulantes*, §. 2. §. Sacram. ff. de verb. oblig. vbi si res à commercio exinatur, super ea obligatio non contrahitur, & contracta extinguitur, nec reuocatur impedimento cessante, *l. continuis*, §. 1. §. cum quis, ff. cod. tit. vbi cum quis sub hac conditione stipulatus sit, si rem sacram, aut religiosam Titius vendiderit, vel forum aut Basilicam, & huiusmodi res, quae publicis vibus in perpetuum relictae sint, vbi omnino conditio iure impleri non potest, & si velit facere, ei non liceat, nullius momenti fore stipulationem, petinde ac si ea conditio, quae natura impossibilis est infetra esset. Nec ad rem pertinet, quod ius mutari possit, & quod nunc impossibile est, postea sit impossibile fieri. Non enim secundum futuri temporis ius, sed secundum praesentis estimari debet stipulatio, & notat *ibi glossa in verb. natura*, quod interest huius de natura, siue de iure impossibilitatis proueniat, *l. si stipulor*, ff. de verb. oblig. Siluest. in verb. matrim. 3. num. 9. in fin. & ista est ratio Innocent. in dict. cap. super eo. in princip. de condit. apposit. quem alij DD. ibi communiter sequuntur, & Card. *ibid.* nu. 2. *ver. quare*, assignat rationem dicti ab Innocent. nempe quia euentus dispensationis non habet facere, ut liceat contrahere super illicito, ut est matrimonium inter coniunctos, & ita dicit se contulisse, & bene, quia de hoc habetur in eius *consil. 57. n. 2.* vbi dicit, quod sponsalia sunt contracta sub conditione impossibili, cum dispensatio per solum Principem fieri possit *d. l. apud Iulianum* §. 5. *fin. ff. de legat. 1.* Anchar. in *d. c. super eo*, n. 7. Prob. ad Menoch. in cap. unico, num. 11. de sponsalib. in *sexto*.

5. Et quamuis summa Angelica in dicto verb. matrim. 3. impedimento 3. num. 4. dicat quod textus in *d. §. Sacram.* loquitur de re, quae non erat in commercio, nec esse poterat, quod non est in matrimonio sublato impedimento per dispensationem, & ad rationem Cardinalis deductam ex *d. l.* apud Iulianum respondet, eam debere intelligi, quod conditio sit impossibilis, quando pendet à voluntate Principis, in his, quae Princeps concedere non solet, secus in solitis concedi dispensatione, ut est *text. in l. intercedit. ff. de condit. & demonstr.* & allegans cateruam Doctorum dicit Sanchez de marr. *d. lib. 5. disp. 5. n. 12.* vbi quod pendens à voluntate Principis reputatur impossibile quando princeps id concedere non solet: secus quando solet. Attamen Summa Angelicae responderet Siluester in summ. in verb. matrim. 3. quest. 9. num. 9. nempe rationem differentiae deductam

Tom. VIII.

inter text. in *d. §. Sacram.* & matrimonium de quo nos agimus, non tollere obiectum, quia etiam res publica sublato impedimento per publicam potestatem potest vendi priuato & valebit stipulatio, & ad secundum motuum eiusdem Summae Angelicae respondet quod dicta lex apud Iulianum loquitur in omnibus in quibus sine consensu Principis non est commercium, & subdit, quod haec est ratio omnium exemplorum, quae ibi ponuntur ut patet in fine. Posset etiam dari alia responsio, videlicet, quod id, quod petitur à Principe, si pendet à mera gratia reputatur impossibile. Tiraquell. *de retrah. lignag.* §. 2. num. 59. si autem dependet à iustitia, & tunc dicitur possibile, idem Tiraquell. *ibidem* num. 63. & est de mente Probi ad Monach. in dict. *c. unico*, num. 11. de sponsal. in *sexto*. Sed non verlamur in dispensatione concedenda in secundo gradu, in quo iuxta dispensationem Concilij Tridentini *sess. 24. c. 5. de reformat. matrimonij*, disponitur, quod nunquam in secundo gradu dispensetur, nisi inter magnos principes, & ob publicam causam, Enriquez in summ. lib. 12. cap. 3. num. 6. in Comment. littera X. Gattier. de matrim. cap. 128. num. 14. Sanchez de matrim. lib. 8. disputat. 19. n. 5. & licet Summi Pontifices possint, & soleant aliquando dispensare inter inferiores, Zerol. in *prax. Erispical. part. 1. verb. dispensatio*, §. secundò, hoc fit ex mera gratia, & propterea non cessat ratio impossibilitatis, ut modo dictum fuit.

6. Alias rationes assignat Abbas in dict. cap. super eo, n. 8. videlicet, ut actus retro extendatur, oportere, quod potuerit intercedere à principio *l. si is, qui pro empore*, ff. de *vsu cap.* Sed matrimonium, & sponsalia non potuerunt esse à principio temporis, quo fuerunt inita, obstante impedimento, ergo non potuerunt retraheri. Secundam affert rationem quod ex facto à iure improbatum non potest oriri aliqua obligatio *l. cum lex*, ff. de *fideiussor.* See in contractu conditionali sola spes est in obligatione, & propter illam spes contractus retrahitur, sed in nostris terminis nulla fuit obligatio ratione praedicta, ergo opus est nouo consensu.

7. Et istam sententiam, vltra Innoc. Cardinalem Abbatem, Anchar. Prob. ad Monach. & Siluestrum supra allegatos, tenuerunt Ioan. Andr. in dicto cap. super eo, in verb. assensum. Hostien. num. 1. Alex. de Neno num. 13. vsque ad 18 Henric. Boich. in cap. fin. num. 2. *ver. aut est talis*, eodem titulo. de condit. apposit. Franc. Arctin. in *l. cum seruus*, num. 11. post princ. *ver. si*, & ad materiam, vbi testatur opinionem Innocentij in dicto cap. super eo, esse communem, idem Franc. Arctin. in *consil. 142. à num. 1.* vsque ad quartum. Addit. ad Dec. in *l. ea qua*, num. 64. in littera A. ff. de *reg. iur.* Loazes de matrim. dub. 12. in princ. Rosell. in verb. matrimonium §. 9. vltima. Asten. in summ. lib. 8. titulo. 3. de mod. contrahen. sponsalia, Cucch. *Instr. maior.* lib. 5. tit. 1. de Sacramen. matrim. num. 56. Villalob. in verb. matrimonium, v. 40. & 41. Tell. ad *l. 22.* *Theauri.* num. 18. Mazient. lib. 5. *recopilat. titulo. 6. lib. 6.* gloss. 5. nu. 2. Et ex Theologis Victoria *sum. de matrim.* n. 258. Soto super 4. *dist. 29. q. 2. art. 1.* Ledesina *secunda quartae quest. 45. art. 1. col. 3.* Veractuz prima parte *Specul. art. 19. vers. quod si quis*, Henric. lib. 12. de matrim. c. 10. n. 4. Vinald. in *Candelabro de Sacram. matrim. pari. 1. n. 55.* & hanc sententiam esse probabilem, dicunt Petr. de Ledesina de matrim. quest. 47. n. 1. dub. 1. & Vega in *summa lib. 2. cap. 334.* & verè esse probabilem dicit Sanchez de matrim. *dict. lib. 5. disp. 5. n. 5. in fin.* Et hanc sententiam tener Rota, ut in *decis. Seraphini* 1156. vbi reddit rationem, quia consensus impeditorum per se non valet, & Papa dispensando non validat actum, sed solum dat facultatem contrahendi, non autem approbandi, & ratum habendi, quod illicite gestum est, & prius dixit eadem Rota in *causa Tauinen. sponsalium* 2. Decemb. 1594. coram bon. men. Petro Francisco Gypcio, Cardinal. Manic. *decis. 201. n. 4. Sim. Gregor. decis. 410. vbi*

S 2 Add.

Add. & fuit resolutum in causa Vlixbonen. matrimonij 21. Iunij 1613. coram don. mem. Card. Salarato. & in causa Cölimbrisen. Sponsalium 26. Octobris 1616. coram bon. mem. Buratto. & in Bonon. transactionis 5. Decemb. 1607. coram me. quæ est decisio impressa 374. n. 6. & 7. ubi quod stante gradu prohibito deficiunt materia, & forma, & propterea requiritur nouus consensus, quod non est in alienatione rerum Ecclesiæ, quia ex eo non requiritur nouus consensus, quod alienatio habet implicitum statum validitatis Ecclesiæ non reclamante.

Non obstant in contrarium adducta, & præcipue illud, quod potest fieri institutio de filio spurio sub conditione si legitimabitur, quæ potestas legitimandi pendet sola voluntate Principis, & ideo impossibilitas, quæ oritur ex dispensatione obtinenda à Principe non causat impossibilitatem; huic namque fundamento respondetur, quod impossibilitas dupliciter potest considerari, vel per naturam, vel de iure stipulandi, vt aduertitur, licet ad aliud propositum, Syluester in *dist. de reb. matrimonij 3. num. 9. in fin.* In casu institutionis spurij si legitimabitur, & in similibus casibus, non adest impossibilitas natura, nec de iure stipulandi, quia ex *dist. l. in tempus. in principio. de hered. insti.* de benignitate magis quam de iuris rigore potest legari incapaci, & potest etiam institui, cum capax erit, & sic non adest incapacitas de iure prout est in matrimonio, vt aduertit Syluester, loco præcitato *dist. nu. 9. in fin.* & patet ex prædictis, Franc. Aret. dat alias solutiones in *d. consil. 142. n. 3.* quæ potuerunt videri, licet visæ fuerint DD. satis subtiles & ex hac responsione tolluntur alia similia deducta in obiecto.

Non obstat, quod electio nulliter facta ex defectu personæ inhabilis ratificetur, si postea superueniat dispensatio, quia respondetur, quod in matrimonio carnali nulliter contracto, & in sponsalibus nulliter contractis reperitur aliter dispositum, quia si matrimonium fuit simpliciter contractum inter inhabiles, quamuis postea esset inhabilitas, & impedimentum, non ratificatur ex priori consensu, sed ex nouo, propterea, quod nouum matrimonium contrahatur, & ita probatur in *c. penultim. de eo, qui cognouit consanguineam uxoris sue.* & tenent gloss. & Doctores in *c. 1. eod. tit.* & potest esse speciale in causa electionis, ne Ecclesiæ diutius vacent, & prouisio fiat celebrior, ita respondet Franc. Aret. in *d. consil. 142. n. 1. vers. item electio.* & insuper Butr. ipse vt aduertit Aretin. loco prædicto in *d. c. innovat. de elect. nu. 11.* intelligit prædicta habere locum, quando causa nullitatis, vel inhabilitatis erat occulta, & contra conclusionem firmatam à Butrio in *d. cap. super eo est cogula.* quod quando persona est ipso iure inhabilis à principio, quod geritur actus, habitas postea superueniens non ratificat actum, l. 1. §. si filius. & ibi per Bart. & alios ff. de legat. tertio. & in *c. dudum. de elect. & in cap. si eo tempore.* & ibi notatur de *rescript. in sexto.* Propterea, quæ dicuntur de electione non sunt trahenda in consequentiam, quatenus sunt contra iuris regulas, alioquin etiam dici posset, quod si matrimonium, & sic sponsalia purè contraherentur, & postea obtineretur dispensatio, ratificaretur matrimonium, quod nullus dicit, vt aduertit Aretin. loco citato, num. 2. & est verum, quod probat Sanchez de *matrim. d. lib. 5. allegat. disp. 5. c. 26.*

Ex quibus, & ex aliis supra deductis cum sint sublatra obiecta, fuit conclusum non constare de talibus sponsalibus, ita vt Franciscus Antonius sit cogendus ad contrahendum matrimonium.

DECISIO III.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Mercurio.

In causa Gerunden. Scribanie.

Mercurij 1. Iulij 1637.

§. 1. Insigni Iuriconsulto d. Iohanni Petro Fontanella, per Abbatem S. Patri Bisulduni. Ordinis S. Benedicti, de anno 1614. concessa fuit in Emphyteusim Scribania, de qua agitur, pro annua pensione librarum 70. quam concessionem cum impugnetur a Modestino Abbas, pro iustificatione illius validitate, ab eodem Fontanella petita fuit remissoria, & DD. hodie denegandum censuerunt huiusmodi remissoriam.

2. Quo enim ad articulos in quibus asseritur Scribaniam istam ab annis 40. & ultra, solitam fuisse locari pro libris annuis 70. indeque tanquam rem solitam alienari, potuisse absque solemnitate, & beneficiato Apostolico concedes Cas. Graf. *decis. 3. numer. 144. & decis. 4. numer. 8. de reb. Eccles. non alien. cum alio.* Visum fuit DD. non esse dandam remissoriam, quia solitum huiusmodi potest probari per scripturas, & instrumenta concessionum, unde non est indulgenda probatio remissoriæ per testes Rot. apud Card. Scraphin. *decis. 1466. numer. 3. & in recent. decis. 14. numer. 1. p. 1. & apud Card. Casuller. decis. 87. numer. 1.* Et in terminis soliti, seu consuetudinis similis fuit dictum in Leonian. vsusfructus 28. Ianuarij 1628. coram Reuer. Regester. & in Romana, seu Spoletana successione 30. Maij 1631. coram me.

3. Quo verò ad alios articulos, in quibus explicantur merita laboris impensis, & patrocinij præstiti per ipsam Fontanellam in causis Ecclesiæ, necnon obligatio eiusdem Fontanellæ, & successorum, sedulam nauandi operam in futurum, pro tuendis iuribus in causis Ecclesiæ, sine vlla mercedis spe, quorum meritum motiuum esse solet causa sufficiens pro concessione bonorum Ecclesiæ, vt inuitentur homines ad beneficiandum Ecclesiis Alexand. *consil. 55. n. 6. lib. 1. Redon. de reb. Eccles. non alien. q. 22. n. 23. & 24.*

4. Existimauerunt DD. merita expressa non esse æquivalentia, & cœqualia concessionem iustitiam, & damno inde resultanti ipsi Ecclesiæ, cum Scribania aliis ante hanc concessionem fuerit locata pro libris annuis 150. & Fontanella eam receperit solum pro annua pensione librarum 70. & sic eam damno Ecclesiæ ultra dimidiam antiquæ pensionis labor autem, & aduocatio impensa in causis eiusdem Ecclesiæ patrocinandis non tanti faciendæ videntur, vt dictam iacturam relatiue valeant, cum præsertim pro operis in præteritum nauatis patronus præsumi possit satisfactus, stante cursu quindecim annorum, per quod tempus præstitum fuerit patrocinium, vt asseritur in Inuestitura facta D. Fontanellæ de anno 1614.

5. Quod verò ad patrocinium pollicitum pro causis in futurum, cum fieri possit Ecclesiæ in posterum nullas passuram esse forenses controuersias, & sic aduocatione promissa non egere, sequitur omnino incertum, & eventualem esse huiusmodi utilitatem, quæ tamen, vt suffragetur pro alienatione bonorum Ecclesiæ, debet esse clara, & euidentis, non autem turbida, ita vt conditio Ecclesiæ patenter melior fiat, & locupletior, vt per Abbat. in *c. ad aures num. 4. de reb. Eccles. non alien. Rot. apud Cas. Graf. decis. 4. numer. 7. de reb. Eccles. non alien. & diuers. decis. 165. numer. 4. & 23. & decis. 367. numer. 4. & 7. part. 5. regem.* Merita autem gratis impensa, & beneficia in Ecclesiæ collata, eatenus sunt causa sufficiens pro concessione bonorum Ecclesiæ, quatenus sunt ad eam commensurata, & correspondencia, illorumque respectu adhuc